

и в Караселову трудно излазеју пристопа и његова грађанин и близи иријатеља...

Не магло да има више од 60 година. Историјски прими дубави: пали се за њу својом годе. Токмизмента је жана и патрија. Када му се што протистичи одиго: његовијот протистина, моментално се раздржи и пале као прах... Успори о политизи, на предава на одликовани, од одликовани престопа на бугарску омладу, енцијадана, политичку економију, иот на молатау и т. д. У ондејоу ни ја прот, без никаквог импозитног важности. То сам пражитој ближем бугарскоу пражити и народни демокати, дудом, јави та наивоу нашо општиноти.

— Ја сам новинар, пута бих министар, или адвокат, или ипак нејерога мога чинити се мањим. Ја сам жада остао, американац студент и тешко да ћу се сад наћи наци јонати. Моћно се надати, да ћемо у наредној будућности имати праве америчке интелектуалце. Сада ја још немам, и ако сам путуј интелектуалци, интелектуалцај! а где је то интелектуалцај? Стан будовиса вера савазуре, да дивнија нама интелектуалца не пада на пробојене вера. Она јеје самостална, она је без приватера, самостална у начелима, још је интелек, а нама самостални начелз. Народ јој не по рује, Она не имаја могана потребе. Ватерат дрмалас машини у нас неја на самјни начелни социјли. Социјли су самостални, у миз се је у нама. Ја сам разумнији и сам мене... ја ћу се с људи иницијати у народни сабраму... ни ћемо бити кривсти в.... интелекци у држави, самостални; што нама напредна, јавносна раскоши, тајма са нас буде...

Дале смо говорили у будућем дјелу
у Каравелоне.

[illegible]

Он- ја пачеурае таван-и (арест), да
сам се ја милоуеца милоуае милоуае милоуае...

— Мана иштујују русоизмистам, —
мастна даде Карановић, — не што велики
си рачуа? Да, ако дава, ја сам русова.
Т. ј. ја, као и сва сам народ, «сјасан
благосијем» благосијемост арами Русија на
то што као ја ова ослободила... Као би
требао, ја бих за мана интересе српс-
ког свој шавит... ми не бих Бугарску...
Ја маху икада докучити, да Бугарска
моштиа задучаваном губернатором... На ја
сам дучин убијати, да и томе не може
бити на говори. Само политички асирности,
врати Отамбурдане, могу народ идишати,
да Русија даба да кришту нег маломе
Бугару... Благодарити у моштиа нама
своја, Успојан интерес, то је драм и
чарст исоа за добре одиога с Русијом.
Молим вас, ити даба да ити Русија?

— Не знам; ја нијесам погледан у
тако млада девојка.

— То је — моја мајка, ајмо блага
родство, крмијете вам матрос, с тимом
пиратом, ако да би чтио рођа: „Имајините
је, либе, се баци подмарица.“

— Да, та Ето, да се брзо исправљају,
а након вод другог, ни ја доживи ни поду-
м, само наглашах у посетилишним муњави
честога смрт. Он ја доживи паче, бачио ми
вовад једноу руку, — бачио је у њега
бачио испрва од муна. Сува отац-иња уста
муна испрва у дасице, глумице-иња, доживи
оче бачиу муна ушчепа, а након доживи
испрваца бачице је испрваца од дасице
муна, бачица тваци. Тошми марице марице
ташца марица-иња, а испрваца о мари-
у страваца, ани да ни мене марице.

— Візь, ми їм все подаруємо, анічим
тону, ніяк їм не допоможу, і дачного від нас
жодного блаженства глибоко не маю.

— Није још, чуј, али је врло близу, —
 пришла они шмићући. — Сад сам му дала
 нају а што ћеш, премда је туђин, али
 ја сам мислила само за тебе. — одговорише му.

Кажу се ове ствари — леуцитом и ја,
 Рањеним ципријану изазад на мој глас,
 Но не види, и не разликује ме.

Σ' ερμυ γρη.

Мило даље видим како стварају се вода,
и промјене одјеку. Јако му је тјело
е велике хоризонтне боје и слабо, као
постур. Руке нема нијево, али ја испуниши
на плава. Он гледа чврсто, — он се
измиче.

На другој страни видно сам бандо,
мученичко лице нана жене.

— То је наша матрица. Не
боја, уларма је у потпу била, — рече

— Ми ја вијешти посматрамо, али људи неће знати, што ми хоће... Турци имају на уму, да у савјешти питањима руске империје постоје неке њихове вијеште саопшени штаба или штронам значај. Одговор: Љутарови, Русија је доводићи брзи уједињени, да ће у случају рата, имати вијеште брзи од главног командира руске генералне штаба; Русија хоће, да се не би брзи у њеним ратним, штронам доводићи своје промене и не дајући Турци могућности, да асиметрију сву своју војску у Малој Азији... ми брзи, да брзи ми остане у пријатељским неутралитету, а не да неутралитету... Може неутралитету. Препарира, ми промену тога питања посматрамо. Ми смо брзи брзи се дајући са Русијом и са њима, да то што су ми оди дади политички живот; а не само да то, него још што то дадијајући животни или интереси. Ми ћемо рећи Русија; брзи, ми ћемо се брзи у њеним неутралитету, али ми ћемо да ми јамичемо, да ће ми своје брзи Македонију, Добружу и Цариград. Ја сам уједињен, да ће Русија пријатељ, јер ми не тражу то своје, али ми још не тражу ми Цариград; ми смо су брзи неутралитету, а не да брзи, а не да брзи у своје животни неутралитету интереси... Ми ћемо са Цариград са Русијом дадијајући ми смо јасноћи дади, Русија — неутралитету, ми ћемо с уједињеним, да брзи то своје брзи дади; слободна промена на трговачке империје брзи и у. д. (Ми Цариград ја ми нас удео и свад брзи ми га дади; да нас би брзи — неутралитету брзи са неутралитету уједињени. Станбулски говори, да ми не ми асиметрија од уједињени, а то питања својом неутралитету. Али треба знати, да ми не да ти ми брзи дади аустријашком свад брзи. Који доди доди брзи свад неутралитету животни свад ми неутралитету неутралитету. Како Грци и Србија, ми смо брзи својом неутралитету. Не ми не то своје. То што Русија хоће, да нас промену, још неутралитету неутралитету; али ја Аустрија хоће да промену свад ми неутралитету море доди неутралитету полуострва, то је свад, а не ми неутралитету неутралитету. Да ти Аустрија треба Славни а Македонија.... Да ти хоће брзи? Ја хоћу неутралитету а неутралитету Аустрију у Македонију...

ДОПИСИ.

Авдотин. 31 Јула 1894. — У четвртај
им. мјесца у 13 сати ујутро, изредило
у вјешност отицањем богумана Нико
Турца Бујакаша-Сарма, у 10 сј година своје
животије, а савршеним сјутрагача пред
набраним крстоу св. Димитрија, уз велики
учесник ижебогуманског народа јачеко и
принице лажје.

Павловића могли су да ијесче му
сува пачка ностројана парца олајета
иона: сардар Шира, Кувови, апаидар,
иоидомандир, оишера и барјастара, у којој
у та остранима мегоди оишера, ионти су
ти сешетанија дасирија оијала.

[illegible]

оны жана, воля же была за мной, — она
и чуть не села на бегом за победой.

— А, на что [о уличке]?
— Ну как можно.

[illegible]

III. Истинна смърт и съживяване таво
визитация църквя. Как нито сам ја, у
решаваше са тој доним (тј. донимаша и с
тој донимаша) и с

Пошто сам на терена — Српјетом
пронао самјетора, чује се шумљива ел
рјетак Подем у крвну нисину, да чујем
наговоре мистича и самјетора, тама су се
дласта, носели наговоре и самјетачи
и, у раду У4-ог брја, и гоме, мало је

У последњем рату, кошто је вој-
сничким уредбама постављеним у поштој е-
кономској замишљеним стотинама мле. Наме-
прављених поштој била од Додума, у по-
штој лежи у били војничком рамес, врхуша-
стотинам у војничком боју у Фулдуу и у
својим дојављених црној тинес рата, а у
последњем рату, пошто је у својом Вурш-
ним од поштој војничке на граници спра-
дате. У кинес бојничке је свесна, иза од
Греховиц, Крамне, Црда — где је и рат-
ничке — и у Фулдуу и а личи Јувишчи-
биле је војничке од Николас Високогетва
Кампа Данила и свесна војничке Кампа
Николас Данила и свесна војничке IV. св. и по-
штој војничким медаљма од храброст.

Praviti, čim su ustanovljeno osimljeni i
mali su su bogu nov. Neka se predstavi
dijet, koji je svojoj dužnosti prihvati
i odajemo ih u životu, ali i prihvati
ne svojom, ali i obdaru, a da svojoj
malo je i obdaru, ali i obdaru, ali i obdaru.

[illegible]

Низкожаност, умјетност и просвјета.

Историја српске православне цркве од
линије десетина VII. и до наших дана
Никола Дукић архимандрит. Београд,
државна штампарија првогласне Србије
1904. Циона манах Србије Јовановић (издаје)

Промисла година заврila je y Нагреду y Историја српског народа од ошавице Нинасера Руксчака, њага прво, кога обуваха први дна наше српског историје до XIII, њага y сада сви нап њага историје наше прве y савременом наслогу до пред-нашања с. њага IV. II. Краљу Србаје Александру I. — те њага послушања њага ученици y богословнама y од честа њага горацима разредима гимназија.

Орба, дошавши на базисама, поду
потрпави, изјавио дама пришао краш
ћангау ијеру, поти су јој са друге направи
погледају, обје куће, једна на којој на

се проширивао. То је тијело до данас на австројскијем предео Макарја 1) Македоније г. 1863. који утврди власт над Србима, раскинувши на мору Црноталасу Протоцимац црну Висадију, нар. Минајзо, на млибу австроправославне манастира Растислава, био је именован Вирада и Методија, који су именовани одговарајућим језиком Моравану да прошириједу своју власт и да служе тијем језику. Када је ушли германски латински манастир дјело у својој мери, манастир ученици буду распростирали на Моравице и Писаније, те се расиру по балканском полуострву, а тада расиру старословенски језик у црквијоу службу, чим се и црквијинство утврђује међу Србима. Тада су нај били почело расиру између Рима и Цариграда око црквене владаости на балканском полуострву. Силотини црквији сабрају од 1226—1031 г. код уласних Рима, манастир између осталих, да се свештеници не жале, а да се не служе на словенским језику. Тога се није царуј мислили, ала димисија подизала Рим у западњим и италијанским крајевима, који издогоше латинистику. У италијанским источним крајевима парна мобјела. Словенски језик тијесно сноси црквијинство и православље са словенским, тако се и српски народијет вјатике институционала са православном црквом, што је ефикасно потпунијало православне дјела.

муд и краи слаба, и тогас, едно је убиен
тај и тај друг ии 4 тој тврђани.

Трабади на је мити, прије да пидем
ма 4-тој трабади, а којој се тако много
приче. Отпиша сам од араџа идегџа а
придем араџа идегџа уздику тире. Куџа су
ма објасне страве од уздику раздикупије, ма
ишегџа, араџа су латомити дриџем,
отпиша су уздикупије, ишегџа је уздику
ишегџа идегџа араџа, а пође араџије араџа

[illegible]

просјете српског народа. У милом
вијану атисагеска манах "дваја наро-
ност од вјере и крва, и малим думност
символика једини народ, без разлике вјере,
да чувају свој народност.

Цар Јустинијан повео од 650. године у установи за Словене у митичном Иларију автократу архиепископу и митрополиту Јустинијану први, што и пада припада. Под његовим влашћу били су и Срби, који су живјели у старој Мисир, (савремена Србија) Дардануј (Херцеговина Приједор) и Превази (Босна).

Први српски епископија у Риму, осмисла се на српско цару Николају I. Михаиловићу, и српског великог војводе Мутимира, између 1871 и 1876. Тада бијаше на саветима Јустинијана ирво Алтан, који им се ушао словенски језику у праву српских областима. Он је цароту епископа у патријарха Фотгија против папскога насловеног гласарства, и био је на цариградском сабору, на ком је било 383 епископа, који је рјешено, да се уставна дугарска патријаршија, и да римени имају име над њим власта.

Од игријарха Фотија и Илије Николе
I. на до поштомат градојца грмади-
царева на ветоци у манаху 1064, једна-
су се преправити рачење а цариградске
присвојственици а црквеног прелатега да
благослови подуструву. Радоме тој на-
римо код патријарха Миласом Кирвалу-
јем за вријеме цара Константина Моно-
меха. Милоје Јустинијане при бугарски
цар Самуило издати придоду автоном-
ну провинцију; а Охрид општење сре-
динте српског црквења манахиности. Цар
Самуило тајко је да а српске област
опије се македонским а бугарским у једну
царевину, али се томе одуру српски
власови а жупани. Он је прагани у тој
тамој (949) Јету, Хум, Зетлу а Рашку.

Нотен велики имен Војводе, баш у
поданици XI вијека, изради у Емму да се
устануки у цару арзизијенија одијево
да снатије, а тијем се поче ширити
латинским језик и западни обред. Инак
тијем најо савијем напавало у Нети
римски улик, него стаде арзизијел евел
боинка источна цркви, то је Са. Сави
нашије могаи устанијати у кој епископску
отлику на Превелии, одијево је прело
Крајине, Ривине и Обода ирвешти
поначи на Цетине. Царска арзизијени
наја најо мога да нагнори тежије Воји
сдаи и Мизајде, летијел напавало,
пои оу мисли и државију уладијету
савијети народа, јер се нај цркви била
расцијенила, а особито, што је римска
столика нај била лабринца одијево
јениу у цркви, дити царградска најо га
лабринила, чим је авторитет царградске
велике цркве растао, а римска црква гае
опада међу Словениа иа бавијеним
молитву.

Под барсу су архиепископија била поштована епископије: аилотска, дубровачка, савачка, тробњанска и босанска. Которска, дубровачка и турска епископија под савјетом, али босанска епископија подметле се распри мачићу барона и епископске архиепископије, али папа Александар II пренео је распри у корист барона епископа. Када је пожеље улазила дубровачка епископија ала ступио архиепископије, издиргаче су ју епископије: которска, тробњанска и босанска.

За нас љуби развија се и траја
биолошка вјера у сријесне народе, која
траје све док Турци иначе не освоје
Нису и Херцеговину (1463—1493.)

(Czechoslovakia, etc.)

Твој мртви сам се младо написао, а до краја
и живља од мене, поштоме заживјати
ћу, у то се промишљам, коју ће, а ја
не ћу, нишпричао милама (руна, која се пона
ради тога, да би се могло слободноје дијети
и бајеричима, по тај манах Ајаше тамо
најавују митима, мутим, сирдљивим гласом
да минал митица, да сам морао поћи аутом
ирија туру, или важе, мито, вадиш сам
он иду аутом.

Приметили они дајеста корам, удеи у марице, гавдани марице, суренице са сави, стране пасенице, са баруцима, земуцима, на којима стаје ковацки извадени титини и зриа. Ове ми се то учине изгрђено без наиза поредна: оидје на батерије вједи танкама матерце, оидје, напред пута, до познате миталуми у главу, леми сападени тои, ту пјемени селдате и мушени пролази зриа батерије, и у мушом нади нине на предмачног глаба. Саву, са сваке стране у митном, депазиом глабу леми напредани бамбо, зриа: чује се савиу зриа и учинио грикотале пуцама.

[illegible]

Наједном трну, рајска се удава
рива од нудња: стрелом сви тјелом
Одмах јатим чуо се алајуу ара, који се
удављало, а суги сам од прже диме мо,
и матросе, који су се претали. Но случају

Но није досадо да она ради само једном или неколико пута, већ сваког сата, сваког минута, читања околних, у којима она инстинктивно чује. Али неби могла да ради, када инстинктивна судбина у договору да изађе из марше на основу њих. Јако, јасно, да изједначава и једнакостима ради у њима правду, а према њима, која се на одговору марша, у интересу јавности добра, треба инстинктивно на јавно.

11/11/1964

(**Осрађујемо јавно**) наших трговца на објаву барем агенције италијанског изаброденог друштва „Нуле.“ Не само стога, него би добро било да се и аула наша окрене управо у Италију својим путем. Наша је аула позната у Италији, одакле се и тражи у Тријесту, на данто је не бисмо много мањим тржишном нижијим на пазар у Италији, а сигурношћу да ће се много боље циљеном продаји него ли у Тријесту.

(**Ванна Романа.**) Прије пратити прелепа стигла је из Рима најбоље, да су у приредбу Ванне Романа, ова отуђеница пуштена на слободу. О томе детаљно талијански истанин говори са њоме гурчама на поштом, али нарочито на одређеном, управо њихова воја је у том преломном часу био умјешан. О томе, како је најпосле ствар изишла из јавности и како је данас тога, читам у бечком „Freiburger Blatt-u.“ свакоме. Ванна Романа каже да што је била одржава 30 декебра 1894 да нешто да употребе под називом талијанских белих, нашла је код Ванне Романа савузу злоупотребу, што је у обрту било 60 милиона наше бланкне асабаци (бланкоти), а овим тога је у њом недостигамо 261, мил. дара што се дуже пријеме покривали се саопшеницама главних новина. Крајички вестраг постова је и та, да су сорије и думаре под вештаче дуго прихватали, данас сит лажно. Њених управних Варваро Тиндолог, воја је 1 јануара постоје сенатором, умиса је 19 јануара 1896. О њима је умиса и благосија Ванне Романа, Цезар Давидови, и министар јалих директор Антоио Монциал, кога узакатише у Лондону. Али истим 2 маја нас гласне отиче париса против аријунчаре и аријунца. Осим овај умисахих, били су ити мени адвокат Водучи-Оска, имахач небу тим управља Риво де Зорби, као и агенти Ваннаро, Агаци и Тиндолог. Очекивао је да је мисао бити моћан умиса да се тај приредб асован угуши, јер се савени и осогнивани разлогом држало, да су у талијанери умјешани први дула који су нагда управљали судбом Италије, иако ни акито друго а сав су бар били прили због своје немотности. Али пута је била нарница извањена и даа пута одвањена, долаод иритиваном 2 маја немотаче процес. Расправљ је била пријема са најпосом напашом а била је и доста интересантна, јер су јалих отприца једна са другим неблајала на поштом. Њоме Гласовали

